

Justitsministeriet, Departementet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til jm@jm.dk
Cc.: databeskyttelse@jm.dk

2. maj 2024

J.nr. 2024-45-0098
Dok.nr. 589663
Sagsbehandler
Kenni Elm Olsen

Vedrørende børns adgang til at indgå kontrakter

Børns Vilkår rettede den 17. januar 2024 henvendelse til Datatilsynet om en række forskellige sociale mediers (Meta, TikTok, Google, X og Snap Inc.) behandling af oplysninger om børn.

Børns Vilkår oplyste i henvendelsen, at de sociale medier ikke overholder de nationalt fastsatte aldersgrænser, herunder aldersgrænsen i den danske databeskyttelseslov¹, som gælder for samtykke i forbindelse med udbud af informationssamfundstjenester direkte til børn. Børns Vilkår har også påpeget, at børn, som følge af at de er umyndige, ikke kan indgå en kontrakt med de sociale medier.

I et brev til Børns Vilkår, som er tilgængelig på Datatilsynets hjemmeside², har tilsynet oplyst, at aldersgrænsen for børns samtykke i databeskyttelseslovens § 6, stk. 2, ikke nødvendigvis har betydning for børns generelle adgang til de nævnte sociale medier. Det skyldes, at disse sociale medier henviser til, at oplysningerne ikke behandles på baggrund af samtykke, men behandles af hensyn til opfyldelsen af en kontrakt – de nævnte sociale mediers servicevilkår – med børnene³.

Spørgsmålet om, hvorvidt børn kan indgå en gyldig kontrakt reguleres ikke af databeskyttelsesreglerne, men af aftaleretlige regler. Datatilsynet har derfor, som det fremgår af brevet, tilkendegivet at ville indgå i en dialog med Justitsministeriet, som er ressortmyndighed for bl.a. værgemålsloven, omkring børns adgang til at indgå aftaler, herunder acceptere sociale mediers servicevilkår.

Datatilsynet skal anmode Justitsministeriet om at oplyse:

1. Hvilken relevant lovgivning regulerer børns adgang til at indgå aftaler?
2. Er den lovgivning, som regulerer børns adgang til at indgå aftaler, *generelt* til hinder for, at børn (selv) indgår aftaler, f.eks. accepterer sociale mediers servicevilkår, herunder også når disse udbydes uden vederlag?
3. Hvilket lands lov er en forbrugeraftale som f.eks. sociale mediers servicevilkår, der indgås med f.eks. et selskab, som er etableret i Irland, underlagt?

¹ Databeskyttelseslovens § 6, stk. 2.

² <https://www.datatilsynet.dk/Media/638501550348383386/Brev%20til%20b%C3%B8rns%20vilk%C3%A5r.pdf>

³ Grundlaget for behandling er i disse tilfælde databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra b

Datatilsynet

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 3319 3200
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk

CVR 11883729

4. I hvilket omfang er det muligt at indføre gyldige lovvalgsklausuler i aftaler, der indgås med forbrugere?
5. Har afsenderlandsprincippet, der kommer til udtryk i e-handelslovens (lov nr. 227 af 22. april 2002 om tjenester i informationssamfundet herunder visse aspekter af elektronisk handel med senere ændringer) §§ 3-5 betydning for besvarelsen af de ovennævnte spørgsmål, og i givet fald hvilken?
6. Har det betydning for besvarelsen af ovenstående spørgsmål, hvis der er tale om et selskab etableret i USA?

Datatilsynet skal venligst anmode om, at Justitsministeriet bekræfter modtagelsen af dette brev og i den forbindelse tilkendegiver, om ministeriet – eventuelt på et møde – vil bidrage til en afklaring af ovenstående.

Med venlig hilsen

Kenni Elm Olsen